

Kuryer Poznański

wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych.

Redakcja:

przy ulicy św. Marcina nr. 16.

Administracja i Ekspedycja:

przy ulicy św. Marcina nr. 16 w Drukarni Kuryera Poznańskiego.

KURYER POZNAŃSKI.

Przedpłata kwartalna

wynosi w Poznaniu marek 4, na wszystkie stacje pocztowe cesarstwa niemieckiego i w Austrii marek 5 (zob. Zeitungs-Preisliste p. 1892 Abtheilung II. s. No. 48.) w innych krajach: cena pożyńska z dołączeniem przesyłki.

Cena ogłoszeń

wynosi 15 fenigów od drobnej siemolawowego wiersza. — Reklamy po 30 fen. od wiersza. — Przekład na język polski bezpłatnie.

AJENCYE KURYERA POZNAŃSKIEGO:

Rajchmann i Frendler, w Warszawie ulica Senatorska 22. — R. Mosse, w Berlinie, Frankfurtu n. M., Hamburgu, Lipsku, Monachium, Norymberdze, Pradze, Strassburgu, Stuttgarcie, Wiedniu, Wrocławiu, Zurichu. — Haasenstein & Vogler w Bazylei, Dreźnie, Gdańsku, Halle n. S., Hanowerze, Genewie, Kamienicy (Chemnitz), Kolonii, Lubecie, Norymberdze. — Havas Laffite & Comp. w Paryżu place de la Bourse 8.

Zaproszenie do przedpłaty.

„Kuryer Poznański“ kosztuje na wszystkich pocztach w cesarstwie niemieckim kwartalnie

marek 5.

W mieście Poznaniu w ekspedycji naszej

marek 4,

z odnośnieniem do domu

marek 4,50.

We wszystkich innych krajach prenumerata poznańska z dołączeniem kosztów portoryum.

Upraszamy o wcześnie zamówienia na urzędach pocztowych celem uniknięcia zwłoki w ekspedycji.

„Kuryer Poznański“ zapisany jest w cenniku gazet w dziale II gim pod numerem 48.

Poznań, 15 września.

Z bieżącej chwili.

(Apel do publicznej opinii w Niemczech. — Held pana Clémenceau. — Oburzenie w Belgii z powodu przesładowania belgijskich robotników we Francji.)

Do publicznej opinii niemieckiej apeluje pewien Rosyanin, który żyje piętnaście lat w Niemczech i zajmując stanowisko, pozwalające mu widzieć i słyszeć wszystko, co się dzieje, co myśli i mówi w najwyższych kołach politycznych. Broszura jego zwraca się do opinii publicznej, aby ją odwrócić od rzekomej nieprzyjaźni względem Rosji. Niemcy, a szczególnie prasa niemiecka — mówi wszystko wiedzący i widzący Rosyanin — ponosi winę z powodu naprężonego stosunku obydwóch mocarstw. Niemcy widzą „panslawistyczne wicherzenie“ w rosyjskiej polityce, skromnej i żądającej jedynie, aby Rosja do Rosyan należała — uważają Rosję za pole wyzysku dla swego przemysłu, a Rosyan za podrzędne istoty, potrzebujące niemieckiej kultury. Jeśli zaś Rosja nie chce tego uznać, wtedy Niemcy oburzają się na jej „polityczne przesładowanie“ wszystkich nieprawosławnych. Jakkolwiek Rosyanin ma to samo prawo, co Niemcy, czuć się Rosyaninem, Niemcy uważają jednak oburzenie narodowej świadomości za wicherzenie panslawistyczne. Moskwićcy kilku prowincji nazywają politycznym przesładowaniem, rosyjską politykę celoną ocenianą wyłącznie ze stanowiska niemieckiego importu, a rosyjską politykę zewnętrzną w takim przedstawiają oświetleniu, jakby się Rosja zbliżyła do Francji jedynie na zgubę Niemiec. Zachowanie się Rosji na Wschodzie oczerniają Niemcy tendencyjnie w najgorszy sposób. W istocie zaś nikt nie myśli w Rosji zaczepiać Niemiec; Rosji jest też obojętne, czy Strasburg i Metz jest niemieckim, czy francuskim. Ponieważ jednak Rosja u swych niemieckich sąsiadów znajduje tylko nieprzyjaźń, przeto zwrócić musiała oczy po za Ren, gdzie ją uprzejmie powitano i przyjęto. Kronstadt nie był niczem innym, tylko odpowiedzią na groźbami wrzaskami zapowiedziane odnowienie trójprzymierza. Dalej, Niemcy stawają w szeregu przeciwników i rywali Rosji, przedstawiają się jako podpora austro-węgierskiej monarchii, chociaż sam ks. Bismarck, twórca przymierza niemiecko-austriackiego, odradzał zawsze, aby Niemcy nie brali na siebie odpowiedzialności za austriacką politykę na Wschodzie. Jeśli Niemcy chcą się przyczynić do usunięcia materiałów wybuchowych terytorium między-narodowego — radzi „wszystko wiedzący“ Rosyanin — to prasa niemiecka musi zaniechać podburzania przeciw Rosji i wyzywania prasy rosyjskiej do obrony i do frankofilijskich manifestacji, które, nawiasem mówiąc, nie są jej wcale przyjemnymi. W ogólności ani „narod rosyjski, ani car nie odczuwa szczególniejszej sympatii do Francji.

Zarówno zapatrywania, jak i rady, których ów nieznan Rosyanin udziela Niemcom, celem polepszenia stosunków niemiecko-rosyjskich, są bardzo naiwne. Nie żąda on od Niemców ani miłości, ani pomocy dla Rosyan — tylko życzy sobie, aby Niemcy zachowywali się bezstronnie i neutralnie względem Rosji. Niemcy nie mają „krzyżować ani moralnie, ani fizycznie“ wielkich aspiracji rosyjskich, mają pozwolić Rosji gospodarować na Wschodzie, jak tylko zechce, po prostu zrzec się wpływów wielkiego mocarstwa. To obumarcie polityczne nazywa się pojednawczy Rosyanin: *leben, leben lassen und sich vertragen!*

Radykał nad radykałami, wielki krzykacz Clémenceau, pochyli się wreszcie do stóp potężnego cara i wyzwał się z skruszą serca: *pater paccavi*. Pan baron Mohrenheim pobłogosławił zaś nawróconego grzesznika, oświadcza pewnemu dziennikarzowi, że list dyrektora radykalnej „Justice“, p. Clémenceau całkiem obmywa go z podejrzeń, jakoby

był zwolennikiem polityki angielskiej. Radykałowie byli dotychczas jedynymi politykami we Francji, którzy uważali sojusz republikańskiej demokracji z moskiewską autokracją za stosunek nienaturalny. Jeśli p. Clémenceau zgładł ostatecznie swój dumny kark demokratyczny, to oczywiście stawiłby równą tęgą, że ogień łączy się wodą. Pan Clémenceau jest jednak warcholą, jak wszyscy radykałowie, a pochylił czoło przed despotyzmem, ponieważ poznał panującą we Francji opinię publiczną i swoje „wolne zasady“ uznał za niebezpieczne dla radykałów przy przyszłych wyborach. Czegoż się to nie czyni dla ambicyi i w obronie zachwianego bytu?

Wroga postawa robotników francuskich względem robotników belgijskich w północnej Francji, wywołała, jak nam depeszują z Brukseli, wielkie oburzenie w całej Belgii. Wczoraj zebrało się kilka tysięcy robotników w katolickim domu w Brukseli i uchwalilo rezolucję, piętnującą zachowanie się Francuzów wobec Belgijczyków, oraz żądającą celem uniknięcia represali, aby rząd belgijski złożył interwencję. Prasa belgijska występuje również z całą bezwzględnością przeciw rządowi francuskiemu. „Etoile belge“, omawiając okrucieństwa, na jakie są narażeni belgijscy robotnicy w południowej Francji, dziwi się, że rząd francuski nie ukarał dotychczas burmistrzów rozmaitych gmin, podburzających do rokoszu przeciw Belgijczykom. Burmistrzowie pogwałcili prawo międzynarodowe. Rzeczony dziennik wyraża w końcu nadzieję, że rząd belgijski dopełni swego obowiązku. Reszta dzienników wyraża się w podobnym duchu, a niektóre z nich odgrają się prawem odwetu.

Telegramy.

Paryż, 14 września. Z Orange donoszą, że panują tam takie upały, iż podczas ćwiczeń umarło czterech żołnierzy na porażenie słoneczne.

Paryż, 14 września. Minister wojny Freycinet przybył dzisiaj do Montmorillon, aby wziąć udział w manewrach IX i XII korpusu armii. Najważniejszym momentem terytorialnych ćwiczeń jest udział żołnierzy terytorialnej armii.

Prezydent Carnot uda się jutro do Poitiers, gdzie w piątek odbędzie się parada.

Petersburg, 15 września. Ministerium spraw wewnętrznych rozesało cyrkularz do gubernatorów i wogóle do wszystkich władz administracyjnych, w którym poleca, aby natychmiast sporządzono spisy żydów, mieszkających po miastach cesarstwa, zarówno mających, jak i niemających prawa pobytu po za granicą osiadłości żydowskiej. Tych ostatnich nakazał minister wydalic natychmiast do miejsc urodzenia.

Naczelnik prokurator św. synodu, Pobiedonoscew, wyjechał do Rewastopola. Przez czas urlopu zastępować go będzie Sabler.

Petersburg, 14 września. Krąży pogłoska, że ministrowie Ostrowski i Witte oświadczyli się przeciw projektowanemu obostrzeniom ustawy o prawach żydów. Wydanie takiej ustawy jest prawdopodobnie odłożone na czas nieograniczony.

Petersburg, 14 września. Car wraz z carową udał się wczoraj z Iwangrodu do Spaly.

Profesor Budilowicz zostanie, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa mianowany dyrektorem uniwersytetu w Dorpacie.

Nowo mianowanym ministrom finansów i komunikacji, Wittemu i Krywoszejnowi, wręczono dzisiaj akt nominacji. Odnosna publikacja nastąpi jutro.

Genoa, 14 września. W ciągu dnia wczorajszego zwiedził król kilka instytucji tutejszych. Królowa odwiedzała dalej zakłady dobroczynne. W mieście wszędzie witano oboje królestwo entuzjastycznie. Po południu królestwo i książęta udali się na admirałskich statek francuski „Formidable“ na zabawę, urządzoną przez wiceadmirała Rienniera. Zabawa wypadła świetnie. Królestwo włoscy, którzy odjechali dopiero po dwóch godzinach pobytu, dziękowali serdecznie gospodarzowi, zapewniając, że zabawę w miłej zachowają pamięci. W zabawie wzięli udział wyżsi oficerowie eskadry, członkowie parlamentu i przedstawiciele władz.

Genoa, 14 września. Królestwo włoscy byli wczoraj na balu u margrabiego Dominika Pallaviciniego. Na balu było wielu obcych oficerów i członków ciała dyplomatycznego.

Wels, 14 września. Książę Herman Schaumburg-Lippe uległ nieszczęśliwemu wypadkowi w pobliżu zamku myśliwskiego Steyrling. Spadł on z konia. Lekarze stwierdzili pęknięcie czaszki i naruszenie opony mózgowej. Stan jego bardzo niebezpieczny.

Pięćkościoty, 14 września. Głównym celem wczorajszych ćwiczeń dywizyjnych było wypróbowanie bezdymnego prochu z fabryki preszburskiej. Próba wypadła świetnie. Przy najsilniejszym ogniu dymu nie było widać.

Po ukończeniu ćwiczeń o godzinie 1 po południu wrócił cesarz do miasta, gdzie o godzinie 3 zwiadał budynek publiczny w towarzystwie Szaparego. Cesarz zwiadał dokładnie szpital wojskowy i rozmawiał laskawie z wielu chorymi. Następnie udał się do utrzymywanej przez zakonnice szkoły ludowej i wydzielowej, gdzie go powitał Biskup. Dalej zwiadał cesarz nieskończone jeszcze ko-

szary arcysięcia Fryderyka i miejski wodociąg pod Tettey. Ludność witała wszędzie cesarza z zapalem.

Po obiedzie odbył się wieczorem wielki pochód z pochodniami, któremu cesarz w towarzystwie Szaparego i kilku zaproszonych osób przyglądał się z balkonu. Trzydziestotysięczny tłum ludu wznosił okrzyki na cześć cesarza.

Wiedeń, 14 września. Do „Polit. Corr.“ donoszą z Carogrodu, iż powróci tam w najbliższych dniach rosyjski ambasador Nelidow. W kołach dyplomatycznych utrzymują, iż Nelidow wkrótce swoje obecne stanowisko zamieni na inne. Nastąpi to z chwilą ustąpienia Giersa z posady ministra spraw zagranicznych, bo wypadek ten pociągnie za sobą znaczniejsze zmiany w dyplomatycznym ciele rosyjskim.

Dublin, 14 września. Rada, w pałacu wicekróla, w której wziął także udział sekretarz stanu dla Irlandyi, John Morley, postanowiła znieść ustawy, na mocy irlandzkiego prawa przymusowego istniejące jeszcze rozporządzenia.

Paryż, 14 września. Król grecki wyjechał dzisiaj do Wiednia.

* **Z przyjemnością** wyczytujemy w „Orędowniku“ następujący ustęp, stósujący się do rozporządzenia ministerialnego z dnia 11 kwietnia 1891 r. o prywatnej nauce języka polskiego w szkołach elementarnych:

„Równy więc użytek z tego rozporządzenia, gdzie się tylko da i jak się tylko da. To jest oczywiście jasną rzeczą, że lepsza jest nauka udzielana w lokalu szkolnym przez nauczyciela, aniżeli udzielana w prywatnych mieszkaniach przez rodziców lub znajomych. Dajmy więc wszędzie po wsiach i po miastach do tego, ażeby w jaki bądź sposób porozumieć się z panami nauczycielami, żeby w lokalach szkolnych uczyli czytać i pisać po polsku.

„Można sobie tę rzecz ułatwić. Nie ma potrzeby, żeby nauka trwała cały rok w szkole, żeby nauczyciel doprowadził dzieci do tego, że i wierszy i pisania i wypracowań i listów polskich się nauczą. Niech panowie nauczyciele biorą dzieci dopiero od 9 roku życia, gdy się już po niemiecku czytać i pisać nauczą, niech te dzieci wyuczą dobrze czytać i pisać po polsku i niech z niemi na tem skończą. Starczą na to trzy miesiące, rodzice nie obarczą się kosztami, nauczycielom nie wiele za to zapłacą, ale mogą im zachować szczerą wdzięczność, a to też panowie nauczyciele po wsiach i po miastach będą sobie umieli cenić.

„Nasz interes narodowy może spokojnie przestać na tem, że się dziecko nauczy dobrze czytać i pisać po polsku; reszty mogą dopilnować rodzice, bo przecie dziś w każdym domu polskim jest co najmniej polska książka do nabożeństwa. Dzieci zresztą podrośnię, mogą myśleć same o sobie — a stosunki średnich i niższych warstw naszych są już, chwała Bogu, takie, że byle dziecko nauczyło się dobrze czytać i pisać po polsku — to już potem nie zginię.“

Oświadczenie to ma o tyle więcej znaczenia, że, jak wiadomo, „Orędownik“ był przeciwnikiem rozporządzenia ministerialnego i z początku nawet odradzał, żeby z niego nie korzystano.

Teraz zaleca z jednej strony rozporządzenie samo, a z drugiej bardzo rozsądnie wyzwa do *samo-pomocy*. Jest to kubek w kubek to samo, co czynią te gazety, które od dawna powtarzają codziennie hasło:

„Uczmy dzieci czytać po polsku!“

Jest więc nadzieja, że i do tego hasła „Orędownik“ się z czasem przekona, choć ono wyszło ze źródła, dla którego „Orędownik“ ma tylko nieważne i lekceważenie.

Dałby tem dowód, że umie panować nad sobą, gdzie chodzi o sprawę, o której tak ładnie pisał zaczyna.

* **Przymusowa** szkoła uzupełniająca w Poznaniu ma zostać niebawem otwartą. Zamierzano ją już 15 pażdz. r. b. otworzyć, ale to pewno nie da się przeprowadzić, bo przygotowania przedwstępne nie są jeszcze do czasu ukończone. Kierownictwo tej szkoły powierzono dyrektorowi tutejszej król. szkoły budowniczej, p. Spetzler. Podług „Pos. Zg.“ zamierza p. Spetzler porozumiewać się z dyrygentami i nauczycielami szkoły przemysłowej, aby z ich doświadczeń w tej szkole skorzystać.

My do szkoły uzupełniającej, nie szanującej ojczystego języka uczniów i nie uczącej ich w nim, nie mamy tego zaufania, którego byśmy nabrali, gdyby taka szkoła, zdala od polityki, jedynie dobrze uczniów i przemysłu miała na oku i prawidłowych trzymała się zasad pedagogicznych. Nie chciano zaprowadzić w szkole uzupełniającej języka polskiego, jako ojczystego bardzo przeważnej liczby uczniów, że też przekonują się ci panowie niebawem, że tak jak w szkole ludowej, będą także w szkole uzupełniającej, naprosto pracowali — in frustra laborant.

To jedno. Nadto chodzi nam o to, aby do tej szkoły powołano nauczycieli rozważnych, znanych z taktu i z zimnej krwi, a nie „schneidige“ ciętych germanizatorów, z gatunku tych, którzy się przed kilku laty cieszyli na to, że przy każdym uczeniu postawiały *politycyanta*, byle przeprowadzić swoją wolę. Mło-

dzież w szkole uzupełniającej, to nie dzieci, które można trzciną naganąć do porządku, z tą młodzieżą, znaną całodzienną pracą i czującą więc, że aniżeli dziecko szkolne, swoją godność, trzeba zupełnie inaczej postępować, aniżeli z dziećmi elenentarnymi. Bat, rygor surowy, a nawet politycyant, jak tego ktoś pragnął, więcej zaszkodził mogą tej nauce, aniżeli dopomógł.

Niezmiernie będą zachodziły także trudności w odwiedzaniu szkoły, bo przecie ta młodzież w różnych porach roku pracuje w znacznej liczbie po wsiach, tam się ucząc swego zawodu. — Tu radzimy jaknajwiększą względność, bo przecie młodzieńcem wstępując do warsztatu, aby się rzemiosła nauczył, a nie, aby do szkoły elementarnej — boć to będzie tylko uzupełniająca szkoła elementarna — chodził.

Te wiadomości, których ma młodzieńcem nabrać w szkole uzupełniającej, powinna mu być dać szkoła ludowa na drogę życia i wyposażyłaby ona też młodzieżą naszą w te warunki naukowe, gdyby nie była spaczona tendencjami politycznymi.

Wreszcie co do p. Spetzlera, jako dyrygenta tej szkoły, to sądzimy, że będzie ten pan dokładał wszelkich starań, aby nie było przykrych zająć w szkole i aby ona nie stała się nieznośnym ciężarem dla pryncypałów i dla terminatorów. Znanym jest p. Spetzler z taktu i rozgą, chociaż więc w tym względzie będzie o dobranie odpowiednich sił nauczycielskich. Jeżeli „Pos. Zg.“ powiada, że p. Spetzler chce się skomunikować z kierownikami i nauczycielami „szkół przemysłowych“, to z tego singularis wynikałoby, jakoby tu była mowa tylko o niemieckiej szkole przemysłowej. A przecie starsze od niemieckich nauczycieli w tym względzie, doświadczenie mają dawniejsi i obecni kierownicy i nauczyciele polskich tutejszych szkół: handlowej i wieczornych. Czemużby więc nie zasięgnąć tu rady! Czyż zaraz z góry ma być lekceważenie tego, co polskie!

* **Dowiadujemy** się, iż oprócz wymienionych w n. 193 „Kuryera“ z 24 sierpnia rb. 50 Spółek do Związku Spółek Zarobkowych i Gospodarczych na Poznańskie i Prusy Zachodnie przystąpiły jeszcze następujące Spółki:

51) Miejska Górka, 52) Rogoźno, 53) Trzemeszno, 54) Brzysk, 55) Szamotuły, 56) Toruń, 57) Kostrzyn, 58) Inowrocław, 59) Wąbrzeźno, 60) Uście, 61) Września, 62) Kłeko, 63) Witkowo, 64) Poznań — Pomoc.

W dniu 13 bm. odbyło się posiedzenie Patronatu, na którym kooptowano do Patronatu: pp. ks. radcę Koteckiego, Stan. Orłowskiego, mecenas Wyczyńskiego i dyrektora Spółki poznańskiej pana Więckowskiego.

Tegoroczny Sejmik Spółek odbędzie się w Poznaniu i to w listopadzie rb.

Ojca świętego Leona XIII
Encyklika o Różańcu.

(Z łacińskiego oryginału.)

(Ciąg dalszy.)

Aby prześlagać gniew Boga i aby ciężarem życia znękanym udzielić potrzebnego lekarstwa, nie ma nic skuteczniejszego nad pobożną i ciągłą modlitwę, skoro ona łączy się z intencją i z prowadzeniem chrześcijańskiego żywota. Jedno i drugie atoli, zdaniem Naszemu, najłatwiej osiągnąć można za pomocą różańca do Najśw. Panny. Od początku jego, który dostatecznie jest znany i uczony świętymi pamiątkami i o którym sami kilkakrotnie już wspominaliśmy, wszyscy sławia jego potęgę przemowną. W czasie zwłaszcza, kiedy sekta Albigenów, pozornie obronicieli czystości wiary i obyczajów, w rzeczywistości atoli bardzo niebezpieczna uwodził, wielu ludom przyniosła zgubę, Kościół walcząc przeciwko niej i przeciwko występny stronnictwom nie za pomocą wojska i broni, lecz za pomocą potęgi Różańca św., którego przepisy rytualne Najświętsza Matka Boża sama św. Ojcu Dominikowi przekazała, w celu szerzenia go; tak odniosła nad wszystkimi cudowne zwycięstwo i czyniała tak wśród tamtę, jako też w czasie następnych burz nad dobrem swoich dzieci i zapewniła zawsze wyjątkie pełne chwały. Dla tego musimy w tych czasach, które uważamy za tak smutne dla religii i zgubne dla państwa, wszyscy z równą pobożnością wspólnie błagać Matkę Bożą i gorąco prosić ją o to, abyśmy i my także mieli szczęście poznać na sobie wedle naszych życzeń skuteczność Jej Różańca.

Jeżeli bowiem w modlitwie szukamy ucieczki u Maryi, to szukamy tej ucieczki u Matki miłosierdzia, która tak dla nas jest usposobiona, że jakkolwiek bylibyśmy nawiedzeni niedolą, sama natychmiast i dobrowolnie, nie będąc nawet wywołaną, spieszy na pomoc, mianowicie kiedy chodzi o to, by osiągnąć życie wieczne — i czerpie ze skarbnicy tej łaski, którą od początku Bóg ją obdarzył w wielkiej obfitości i która ją uczyniła godną stać się Matką Bożą.

W skutek tego nadmiaru łaski, który z wielu przymiotów Dziewicy jest najprzedniejszym, przewyższa ona o wiele wszystkie stopnie ludzi i Aniołów i ze wszystkich najbliższych stoi Chrystusa. „Coś

wielkiego posiada każdy Święty, jeżeli posiada tyle łaski, iż przyczynia się ona do zbawienia wielu; gdyby atoli miał ję tyle, iżby wystarczyła ku zbawieniu wszystkich ludzi całego świata, byłoby to najwyższem i to posiada Chrystus Pan i Najświętsza Panna." (Święty Tomasz, op. VIII, *super salut. angelicam*). Jeżeli Ją przeto pozdrawiamy pozdrowieniem anielskiem, i to pozdrowienie nawijujemy jedno do drugiego w Różańcu, to spełniamy nade wszystko miłe i pożądane dzieło: tylekroć odświeżamy niejako pamięć o Jęj podniosłej godności, jako też wspomnienie dokonanego przez nią odkupienia ludzkości ze strony Boga. Dla tego ciągle wspominamy o stosunku, jaki Ją łączy z radościami i cierpieniami Chrystusa, z Jego pohańbieniem i tryumfami, aby ludzi kierować i prowadzić do wieczności.

Jeżeli Chrystusowi Panu w wielkiej Jego dobroci spodobalo się przybrać tak wielkie z nami podobieństwo, nazwać się synem człowieczym i ukazywać nam się jako taki, aby się Jego miłosierdzie w obec nas uwidatniło tym więcej, „musiał On we wszystkim stać się podobnym braciom, aby być miłosierdnym". (Do Zyd. II, 17). Tak samo Maryja, będąc wybraną na Matkę Chrystusa Pana, który jest zarazem bratem naszym, otrzymała przed wszystkimi matkami to, że jest dla nas we wielkiej mierze łotociwą.

Jeżeli nadto zawdzięczamy Chrystusowi Panu, że niejako z nami podzielił się przypadającą mu prawem zywiania i posiadania Boga jako Ojca, to dziękujemy Mu nie mniej za najlaskawiej udzielone nam prawo uważania i nazywania Maryi naszą Matką. Jeżeli atoli natura sama imię „matki" uczyniła najdosłowniej i niem zarazem objęła przykład troskliwej miłości, to język może nie zdoła wyrazić dostatecznie, lecz serca pobożnych czują to dobrze, jak potężny płomień serdecznej i czynnej miłości ogarnia serce Maryi, ponieważ nie jest nam matką na ludzki sposób, lecz przez Chrystusa. A wiele lepiej i jaśniejsi przenika nam wszystkie nasze stosunki, jakiej opieki potrzebujemy w życiu, jakie niebezpieczeństwa grożą nam prywatnie i publicznie, jakie niedole i cierpienia nas gnieją, przedewszystkiem atoli, jak ciężka jest walka z najzaciętszymi nieprzyjaciółmi zbawienia naszej duszy: w tych i innych przeciwnościach życia najlepiej Ona zdoła — a pragnie tego jeszcze goręcej — udzielić swym ukochanym synom pociechy, siły i pomocy wszelkiego rodzaju. Dla tego powinniśmy udawać się do Maryi nie w wahaniem i ociąganiem się, gdy ją zaklinamy na owe macierzyńskie związki, które ją łączą tak ściśle z Jezusem i tak samo z nami; powinniśmy raczej wzywać Ją pobożnie w modlitwie, której formę sama oznaczyła i którą lubi najbardziej: wtenczas możemy słuszenie z wesołości i spokojem sercem znaleźć spokój w opiece najlepszej matki.

Do tego polecenia Różańca, wynikającego z modlitwy samej, przylączy się jeszcze łatwie jego zastosowanie, by w sercach utrwalić przekonywającą najpodnioslejszą naukę wiary chrześcijańskiej a to jest drugą jego znakomitą zaletą. Człowiek bowiem przedewszystkiem za pomocą wiary kroczy prawą i bezpieczną drogą ku Bogu i uczy się jedynie jemu właściwą, nieskończoną majestat, jego władzę nad wszystkimi, wszechmoc i opatrzność czuć z głębi serca. „Bo kto się zbliża do Boga, ten musi wierzyć, iż istnieje Bóg i nagradza tych, co go szukają." (Do Zyd. XI, 6). Właśnie bowiem dla tego, ponieważ odwieczny Syn Boga przyjął na siebie postać ludzką i nam przyswieszczał i jest dla nas jako droga, prawda i życie, dla tego też wiara nasza powinna obejmować głębokie tajemnice Przenajświętszej Trójcy boskich osób i Ojca jednorodzonego Syna, który się stał człowiekiem: „To jest życie wieczne, aby Ciebie poznał, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś." (Sw. Jan XVII, 3). Wielkiem dobrodziejstwem Bóg nas obdarzył, gdy nam dał tę świętą wiarę: przez ten dar bowiem nie tylko wnosimy się nad rzeczy ludzkie, stając się niejako badaczami natury boskiej i w niej udział biorącymi, lecz przez to mamy także ten więcej sposobu do znacznych zasług około niebieskiej nagrody i dla tego wzrasta i wzmacnia się nasza nadzieja, iż kiedyś wolno nam ujrzyć Boga już nie w zaciemnionem pojęciu, lecz osobiście w pełni światłości wiecznej i cieszyć się Nim jako ostatniem i najwyższem dobrem. Chrześcijanina stoli zaprzątają tak liczne troski życia i tak łatwo przechodzi on do powierzchownego traktowania rzeczy, że w leniwem zapomnieniu zaniedbuje największych i najpotrze-

bniejszych rzeczy, jeżeli częste napomnienie nie przychodzi mu w pomoc i dla tego wiara jego słabnie albo nawet całkiem znika. Aby więc te wielkie niebezpieczeństwa niewiadomości odwrócić od swych synów, nie pomija Kościół żadnych środków czujności i staranności a nie ostatnim środkiem pomocy dla wiary jest ten, który czerpie z Różańca do Najświętszej Panny.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z sejmu galicyjskiego.

Lwów, 12 września.

W sobotę zaraz po posiedzeniu sejmowem zebrała się komisja budżetowa i pod przewodnictwem zastępcy prezesa posła Stanisława hr. Badienego przystąpiła do rozdziału referatów budżetowych. Referaty objęły postawie: Dochody p. Goldman; rub. I. Reprezentacya kraju p. Skrzyński; rub. II. Koszta zarządu, p. Skrzyński; rub. III. Koszta leczenia, p. Marchwicki; rub. IV. Koszta szepienia, p. Goldmann; rub. V. Wydatki sanitarne, p. Goldmann; rub. VI. Zakłady dobroczynności, p. Romaniczuk; rub. VII. Szkoły żeńskie i inne zakłady, p. J. Stadnicki; fundusz szkolny i Rada szkolna, p. Wł. Kozłowski; teatru i subwencye muzyczne, p. St. Badien; stypendya i zasiłki naukowe, p. J. Stadnicki; rub. VIII. Pomniki historyczne, p. Romaniczuk; rub. IX. Kwaterunkowe żandarmeryi, p. Szczepanowski; rub. X. Drogi krajowe, p. Abrahamowicz; rub. XI. Szpitale i podzutki w Lwowie, p. Marchwicki; zakłady na Kulparkowie, p. Wł. Kozłowski; szpitale i podzutki w Krakowie, p. Czyżewicz; rub. XII. Szupaśnictwo, p. Szczepanowski; rub. XIII. Budowy wodne i melioracye, p. Skalkowski; rub. XIV. Odsetki i umarzanie pożyczek, p. Goldmann; rub. XV. Szkoły rolnicze, rolnictwo, górnictwo, p. St. Jędrzejowicz; rub. XVI. Przemysł, p. Chrzanowski; rub. XVII. rozmaite wydatki, p. Scipio; przedłożenia propinacyjne, p. Skalkowski; przedłożenia indemnizacyjne, p. Chrzanowski; fundusze samoistne, p. Szczepanowski; fundacya Skarbowska, p. Szczepanowski.

Referat o uregulowaniu stosunków skarbu krajowego objął p. Stanisław Badien, który wybrany został zarazem generalnym sprawozdawcą budżetu. Prace w komisji budżetowej już się rozpoczęły. Wczoraj przed południem odbyła komisja budżetowa kilkogodzinne posiedzenie, na którem załatwiono budżety kraj. szpitala lwowskiego i kraj. zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie na r. 1893.

Na podstawie sprawozdania p. Marchwickiego przyjęła komisja wydatki kraj. szpitala lwowskiego zgodnie z preliminarzem Wydziału kraj. w kwocie 333,103 złr., zaś dochody o 2,000 złr. podwyższono, tj. do sumy 202,434 złr. Mianowicie dochód 1/4 części, myta z kasy miejskiej podwyższono o 900 złr., zaś dochód od samopłacących na utrzymanie w zakładzie o 1,100 złr., a to wskutek zwiększenia się ogólnej ilości dni leczenia. Niedobór do pokrycia z funduszu krajowego wynosi tedy 130,669 złr.

Na podstawie sprawozdania p. Włodzimierza Kozłowskiego, przyjęła komisja na wzorajszym posiedzeniu wydatki w sumie 204,167 złr. czyli o 2,100 złr. mniej od preliminarza Wydziału krajowego. Skreślenie nastąpiło w wydatkach na „placę urzędników 600 złr., z powodu, że prelinowane pięciolecie dla jednego z urzędników odpadły, wskutek spensjonowania tegoż, następnie wskutek oszczędności w rubryce kosztów gospodarczych. Dochody przyjęła komisja zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego w kwocie 204,167 złr. Niedobór do pokrycia z funduszu krajowego wynosi 17,087 złr.

Obaj referenci pp. Marchwicki i Wł. Kozłowski zdobyli sobie istotnie palmę pierwszeństwa w pracach komisyjnych. Nie małego bowiem było potrzeba trudu, aby przez jedną noc zbadać szczegółowo preliminarz i napisać dla nich obszernie sprawozdanie.

Lwów, 13 września.

Prace w komisji budżetowej postępują rażno naprzód. Komisja odbywa codziennie długie posiedzenia, a dotąd załatwiono już kilka rubryk budżetu krajowego.

Mianowicie załatwiono w dalszym ciągu rubr. „Koszta leczenia" (sprawozdawca p. Marchwicki); szkoły żeńskie i inne zakłady (sprawozdawca p. J. Stadnicki); Stypendya i zasiłki naukowe (sprawozdawca p. Stadnicki); Kwaterunkowe żandarmeryi

Na parę dni przed występiem Oli, pani de Larjeac, nie namyślając się już dłużej, pojechała sama do niej.

Ze łzami w oczach zaczęła ją prosić. — Wróć! — mówiła — wystąpisz już, jeśli tak chcesz koniecznie, na scenie; będziesz brała udział w koncertach. Ja ci już teraz przeszkadzać nie będę. Ale będziesz ze mną, w moim domu, przynajmniej ludzie mówić przestaną.

Mimowoli wyrwał ję się ten frazes ostatni, na który Ola poruszyła się żywo i dumnie głowę podniosła.

— Cóż ludzie mówić mogą? — przerwała. — Pytają się — zmieszana nieco ciągnęła dalej hrabina — pytają się, skąd środki, skąd fundusze na to życie osobne, mieszkanie, przyjęcia. Ola uśmiechnęła się z gorzkością i ramionami dźwignęła.

— Każdy przekonał się może, skąd czerpię fundusze — odparła. — To, co mi moja ukochana opiekunka zostawiła, wystarczy jeszcze na parę miesięcy. Nie oszczędzam, bo fundusz ten uważam tylko za środek do celu, do uzyskania stanowiska na scenie. Jeśli cel ten osiągnę i zostanę zaangażowaną, będę mogła żyć dalej tak samo; jeśli zaś mój występ się nie powiedzie, będę zarabiała lekcyjami, koncertami, będę miała odwagę pracować bez wytehnienia. Ale w żadnym razie, nawet od pani, której tyle zawdzięczam i którą bardzo, bardzo kocham, nie przyjmę już ani łaski, ani przytułku!

Pani Stefania miała ciągle łzy w oczach. Chciała się gniewać, a nie mogła.

Ola przyklepała przy niej i patrząc ję w oczy, uśmiechała się czule, całowała po rękach, pieściła ją jak dziecko.

— Ale powiedzże mi droga pani, co mogą mówić o mnie? — spytała w końcu.

Pani Stefania chętnie byłaby niebaczne słowa

(sprawozdawca p. Szczepanowski); Szupaśnictwo (sprawozdawca p. Szczepanowski); Szkoła dublańska (sprawozdawca p. St. Jędrzejowicz).

Dziś po południu odbyło się posiedzenie komisji na które zapowiedzieli referaty pp. Romaniczuk rub. „pomniki historyczne", Skalkowski „budowy wodne i melioracye", Chrzanowski „przemysł", Goldmann „odsetki i umorzania pożyczek".

Według wszelkiego prawdopodobieństwa komisja do piątku a najdalej do soboty upora się z całym budżetem.

* * *

Komisja gospodarstwa kraj. ukonstytuowała się, wybierając pp. ks. A. Sapiechę przewodniczącym J. hr. Tarnowskiego i Polanowskiego zastępcami prezesa, a Schnella i Gnoińskiego sekretarzami.

Następnie rozdzielono referaty: przedłożenie melioracyjne objął p. J. hr. Tarnowski, sprawozdanie o szkole rolniczej w Dublanach p. L. hr. Wodzicki.

Niemcy.

* Berlin, 14 września. O zbliżającej się sesji parlamentarnej, pisze jeden z berlińskich korespondentów „Magdeburger Ztg": „Ogólne panuje przekonanie, że nadchodząca sesja parlamentarna będzie nadzwyczaj ważną. Oczekiwanie to z pewnością nie jest niezasadnionem. Jakkolwiek jeszcze nie rozstrzygnięto, czy przygotowany projekt wojskowy już w tej formie zajmować będzie parlament, to przecież inne, nie mniej ważne kwestye czekają na parlamentarne obrady, tak że parlament i sejm pruski będą wiele zajęte i ważne będą miały rzeczy do rozstrzygnięcia. Z szczególnem zajęciem oczekują wszyscy nieuniknionego, zasadniczego rozprawiania się rządu z centrum. Zdania, co do zajęcia stanowiska rządu w obec żądań ultramontańskich są podzielone; reprezentanci tych ostatnich przybierają już teraz miny, jak gdyby zwycięstwo już mieli w kieszeni. Mianowicie w katolicko-klerikalnych kołach uchodzi już za rzecz pewną, że ustawa anty-jezuicka upadnie i że uczniowie zakonu Loyoli znowu będą mogli w niemieckiem państwie rozpocząć jawne i bez przeszkody czynność swoją, której skrycie nie zaprzestali ani na chwilę. O pewności, jaka pod tym względem panuje w obozie katolickim, świadczy ze stanowczością występująca wiadomość, że Jezuici już teraz czynią przygotowania, aby urządzić sobie mieszkanie w stolicy Rzeszy i pertraktują już w celu zakupienia wielkiego kawału gruntu przy placu Aleksandra lub w bezpośrednim sąsiedztwie „Germania" zapewnia owego korespondenta, że owa wiadomość jest prawdziwą i Jezuici zamierzają kupić gmach przydyum policyi przy placu Aleksandra, co nie będzie dziwiło nikogo, ponieważ potrzeba im wielkiego budynku do umieszczenia gimnazjum, a potem zaraz katolickiego uniwersytetu. Organ katolików żąda, iż chwilowo nie ma jenerała Jęzuitów, który ma zostać wybrany w najbliższym czasie, gdyż pana skrybanta ominęła sposobność rozpisania się o specjalnych zamiarach jenerała, instrukcyach, które wydał itd. Gdy chodzi o sprawy katolickie, fantazyja korespondentów liberalnych obfituje w pomysł, godne największego wynalazcy.

— Ks. Bismarck przesłał Hamburgowi w darze 1000 marek na złagodzenie nędzy.

— W tytułach nauczycieli przy szkołach wyższych zaprowadza okólnik ministerjalny z 28 lipca różne zmiany. Naukowi nauczyciele przy szkołach wyższych będą odtąd nosili tytuł „wyższych" nauczycieli, trzecia część ogólniej ich liczby otrzyma tytuł „profesora". W niepaństwowych szkołach, lub nie administrowanych przez państwo manuje i potwierdza kierowników wyższych zakładów cesarz, profesorów minister oświaty, wyższych nauczycieli prowincjonalne kolegium szkolne.

O cholery.

(Dokończenie.)

Przy tej sposobności pozwalam sobie zwrócić uwagę na jedną może mało znaną rzecz. Zdarza się bowiem często, iż podczas epidemii cholery przychodzą ludzie z wiadomością, że chory, który wczoraj wieczorem umarł a dzisiaj ma być pochowanym, znowu ożył, gdyż, jak powiadają, porusza się. Na zjawisku tem zbudowano sobie n. p. teraz w Rosyi

cofnęła, starała się odwrócić rozmowę, ale Ola coraz usilniej nalegała poczęła.

— Co mówią? co mówią? — powtarzała — chcą wiedzieć wszystko!

Pani de Larjeac zaczęła tedy mówić, jakając się, usiłując łagodzić odcienia:

— Nic ważnego, zwykłe plotki ludzi złośliwych lub zawistnych. Ot, na przykład wymieniają mego pasierba, biednego Jakóba, jako twego protektora. To śmieszne! Ja wiem chyba najlepiej, że to niedorzeczna plotka.

— O nim jednym tylko mówią? — spytała Ola, widząc, że pani Stefania radaby skończyć na tem.

— Właściwie — odrzekła hrabina — byłoby to może gorzej, gdyby o nim jednym mówiono. Widać ludzie, nie mogąc nic wysledzić, wpadają na różne domysły. Wymieniają więc i kilku innych, najęścieliej zaś mówią o jakimś młodym lekarzu, Polaku, który tu niedawno podobno przybył i ciągle u ciebie przesiaduje.

— A! — przerwała Ola, powstając zarumieniona — Jurek Sipajto! i o nim już mówią?

Oczy ję zbłysły. Złośliwość ludzka dotknęła ją boleśnie.

— Jestem sama na całym świecie — ozwala się ze wzruszeniem — cóż dziwnego, że ludzie źle o mnie mówić będą i mogą to czynić bezkarnie.

— Widzisz więc moje dziecko — wtrąciła pani de Larjeac, chcąc ze wzruszenia Oli korzystać — potrzeba koniecznie, abyś do mnie wróciła. Tem samem upadną wszelkie domysły i ubliżające ci plotki, na które, daruj że ci to powiem, narażasz się sama.

— A, nie! — zawołała Ola w uniesieniu. — Niech sobie ludzie mówią co chcą, ja z obranej raz drogi nie wrócę! A zresztą — dodała po chwili z gorzkością — owe plotki mniej mi, jako arty-

powiatkę, że lekarze każą chować żywo cholerycznych, a jakie zżąd powstały rozruchy, wszystkim nam z gazet wiadomo.

Rzecz ta jednakowoż jest mylną. Gdy bowiem trup choleryczny, przedewszystkiem po gwałtownej cholery, to jest bardzo silnych wymiotach i rozwojeniu, przechodzi w stan zgnilizny, nateczas mięśnie, które dotychczas kurczem chorobliwym były pościągane, przez gnicię ciała puszczają i zdarza się często, że trup nie tylko ramię od siebie odrzuci, nogą kopie, lecz nawet położenie zmieni, że n. p. zostawiwszy go wieczorem w znak leżącego, znajdziemy rano leżącego na boku. Zjawisko to jest jednakowoż właśnie najpewniejszym znakiem śmierci, gdyż jest znakiem, iż ciało już się psuje.

Nie będę także się rozchodził nad sposobem leczenia cholery, mianowicie, iż tych sposobów jest bardzo wiele, co służy za dowód, iż dotychczas nie posiadamy środka takiego, któryby od razu chorobę usuwał. Robimy, co możemy i co nam nauka wskazuje, a zabiegamy często bardzo pomyślnym bywają nagradzane skutkiem. Sledzimy postęp każdy w nauce, aby z niego skorzystać, przy łóżku chorego go użyć i spodziewać się trzeba, że, gdyby zaraza nas nawiedzić miała, śmiertelność będzie znacznie mniejszą, aniżeli była kiedyś, lub też dzisiaj jest w Rosyi.

Głównem zadaniem lekarzy, jako też i całej publiczności jest to, aby zarazy nie dopuścić. Potwarzam raz jeszcze, lekarzy i publiczności, gdyż tylko wspólnymi siłami wroga tak srogięgo zwalczyć możemy.

Działalność ta, jak wiemy, już teraz jest w biegu. Na granicy państwa urządził rząd stacye rewizyjne, na których wszystkich podróżnych gruntośnie poddaje się rewizji, środkami odkurzaczymi ich się oczyszcza, podejrzanych w obserwacyi zachowuje a chorych w lazaretach leczy. W każdej znaczniejszej miejscowości buduje się baraki dla cholerycznych, aby w razie wypadku ilość chorych do jak najmniejszej zredukować liczby i nie dozwolnić chorobie rozszerzania się dalszego. Nakazy czyszczenia wszelkich miejsc ustępu, odkadzania takowych wapnem, karbolem, lub wapnem chlorowem, częste zmywanie ulic i podwórz, w ogóle zachowanie jak największej czystości — oto środki zaradcze, nader ważne, których jak najsubtelniejsze wykonywanie w naszym własnym leży interesie.

Co do nas samych przepisy są następujące: Żyć zwyczajnie, nie hulać, lecz też znowu żyć bez wszelkiej obawy, jadać potrawę zdrową, dobrze ugotowaną, omijać wszystko, co surowe, a więc owoce i wodę surową a pić tylko przegotowaną, tak samo jak pić tylko mleko przegotowane, ubierać się czysto, zmieniać często bieliznę, zmywać całe ciało wodą i mydłem, przynajmniej raz dziennie.

W razie powstania cholery omijać domy c o leryczne, jako też zaniechać wszelkiej styczności z chorymi i ich domownikami, w domu cholerycznym nie do jedzenia, lub picia nie przyjmować, nawet cygara własnego w domu tym nie zapalać, przed każdorazowem jedzeniem, ręce karbolową wodą i mydłem dokładnie zmywać.

Każde rozwolnienie trzeba seryo traktować, a nie zaniedbać go, jako rzecz niby błażą, każde niedomaganie żądać leczy.

Dr. Harwey podaje ciekawy opis epidemii cholery w Sirinur, w Kaszmirze z maja i czerwca roku bieżącego.

Powiada on, że główną przyczyną, dla której choroba tak szybko i ogólnie tamże się rozszerzała, byli mieszkańcy sami. Pomiedzy innemi powiada tenże lekarz:

W mieście Sirinur brud jest przysłowiowem. Miasto źle budowane, ma ulice wąskie, bez kanalizacyi, a jest zamieszkałem ludźmi może najbrudniejszymi z całego świata. Całe miasto obwalane jest kałem swych mieszkańców. Wychodków prawie wcale nie mają, a potrzeby swoje zaspokajają ludzie na ulicach. Rzeką przez miasto płynącą tworzy za tem ściek brudów i nieczystości, a mieszkańcy wody do picia i gotowania tylko z tego ścieku nabierają. To też gdy cholera do miasta zawitała, zachorowało 8928 ludzi z 8736 wypadkami śmierci z ludnością 124,000.

Kolonja europejska, zamieszkaująca pewną dzielnicę miasta, wyprowadziła się do 30 mil angielskich zżąd oddalonego Gulenory, a wyżej położonego miasta, a po tej przeprowadzce dwa tylko u nich zaszły wypadki cholery, poczem epidemia wygasła.

Przykład ten niechaj nam posłuży za prze-

stee szkodzić mogą, niż inną kobiecie. Ludzie są złośliwi, lecz i wyrozumiali dla tych pań z teatru! Poznałam już nieco świat zakulisowy i wiem, że pod pewnym względem nawet rozgłos artystyczny aktorki rośnie w miarę tego, co o niej złego mówią. Tylko wielki talent może sobie pozwolić na reputacya cnoty, a i ten talent nawet bywa często zwalczany przez ponętą i niezbyt surową mierność.

Ola mówiła szybko z coraz wzrastającym uniesieniem.

— Droga pani! — rzekła w końcu, chwytając hrabinę za rękę — świat wasz nie obchodzi mnie już nic, nie! Sztukę jedną tylko kocham i dla niej żyć chce, nie dbam o opinie!

Pani de Larjeac patrzyła na nią wielkimi oczyma.

— Jaktó? — powtarzała — to ty, ty tak mówisz?

Ola zaśmiała się gorzko.

— Widzi pani, i mnie już świat teatralny pochłonał. I mnie opanowywa już rozstrój nerwowy, gorączka czy neuroza zakulisowa. Nie potrafię, jak dawniej panować nad sobą. Ale o tem wszystkiem, droga pani, — dodała po chwili, pochylając się znowu do ręki hrabiny — o tem wszystkim, jeśli pani zezwoli raczy, pomówimy po moim występie. Teraz potrzeba mi spokoju, bezwzględne go. Muszę zapomniać o tem, co o mnie ludzie mówią i co ja o nich myślę.

Pani Stefania pożegnała Olę mocno poruszona, i z tem większym niepokojem czekała dnia występu. Dobre ję serce pragnęło triumfu Oli, a samolubne uczucie podszeptowało ję czasem myśl, że gdyby występ nie miał powodzenia, Ola łatwiejby może dała się nakłonić do powrotu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

NAJMŁODSI.

(114)

POWIEŚĆ

przez

Adama Krechowieckiego.

Część druga.

(Ciąg dalszy. — Zobacz numer 211.)

X.

Nadeszła wreszcie dla Oli stanowcza chwila pierwszego ję występu na scenie.

Dzień przedtem odbyła się jeneralna próba, na której Ola obudziła zachwyt powszechny. Dyrektor teatru, Albert Vizentini, który od samego początku okazywał ję niezwykłe względy, zapowiadał wielkie powodzenie. W kilku dziennikach, najbardziej czytanych, ukazały się wzmianki, zapowiadające pojawienie się na scenie pierwszorzędnj gwiazdy.

Pani de Larjeac była teraz w ciągłym ruchu i niepokoju. Przywiązanie ję do Oli ożyło znowu w całej pełni. Tęskniła do niej, lękała się o ję przyszłość, a martwiła się dochodzącami ją wieściami. Świat bowiem, zainteresowany młodą i piękną kobietą, a widząc ją samotną, bez opieki, począł czynić różne wnioski, które burzały panią Stefanią. Sumienie ję mówiło, że ona, która Olę do Paryża sprowadziła, nie powinna była ję opuszczać w wirze wielkiego miasta, że należało złamać ję opór i salopwrót zabrać ją do siebie. Zyskałyby na tem i salony hrabiny, które straciły swą siłę przyciągającą i po zamążpójściu Ireny opustoszały.

stronę przed opieszałością i niechlujnością, a znowu ponca nas, jak zbawieniem jest zachowanie przestępnej nawet czystości i dbałości o dobre warunki zdrowia.

Jeszcze raz pozwalam sobie zwrócić uwagę na to, iż nadużywanie napojów, jak koniaku i wódek, jak zawsze, tak przedewszystkiem w czasie cholery jest niebezpiecznym, gdyż człowiek taki, na drugi dzień hulanka osłabiony, staje się skłonniejszym do przyjęcia zarazki.

Przemysł, a przedewszystkiem przemysł obcy, korzysta bowiem z każdej sposobności zarobkowania, a skoro się tylko pojawia wiadomość o zbliżającej się cholery, natychmiast też okazują się szumne anonsy i polecenia najróżniejszych fabrykatów, wódek, napoi, które wszystkie wedle poleceń stanowią mają najpewniejszą broń przeciw chorobie. Zyczyłbym tylko usłyszeć sumiennie odpowiedź owych fabrykatów, a pytanie — czy oni sami swych wódek przeciw cholerycznym używają? Odpowiedź taka brzmiałaby z pewnością, że dobre to dla wszystkich innych, tylko nie dla nich, a dla nich o tyle dobre, o ile ich kieszenie pieniędzmi napełnia. Zważa przy tym jeszcze trzeba i na to, że oprócz nędznej a szkodliwej mieszaniny opłacamy także koszt anonsów — gdyż nikt przecież nie przypuści tego, iż ów fabrykant do tego stopnia dla ludzkości się poświęci, że dla jej dobra pieniądze wydawać będzie.

Jednakowoż znowu dodać muszę, iż mierne używanie, np. dwóch kieliszków dobrego koniaku dziennie, jako dodatek do przegotowanej i wystudzonej wody dobrze czyni.

Najważniejszą dla publiczności rzeczą jest, aby wszyscy byli poczeni, co robić wypada z chorem aż do przybycia lekarza.

Otóż, jak już wspomnieliśmy poprzednio, dbać trzeba o to, aby każde rozwolnienie seryo traktować a na zatrzymanie używać klejków z ryżu, lub kaszy jęczmienną, a pragnienie zaspokajać wodą przegotowaną, dobrem winem czerwonym, lub kieliszkiem koniaku zaprawioną, a w każdym razie poprosić o radę lekarską, aby lekarstwem niedomagania usunąć.

W razie wykształconego napadu cholery, należy się okładać chorego ciepłymi bankami, lub też butelkami gorącą wodą napełnioną, lecz tak, aby nie poparzyć chorego, podawać mu wewnętrznie grzane czerwone wino, lub koniak, arak z wodą odgotowaną, herbatę. Nie szkodzi także woda selterska. W razie kurczy dobrze czyni nacieranie spirytusem, lub chloroformem, lub też ręcznikami z lodu branymi, i następnie mocne okrycie w łóżku ciepłem. Papiery gorzyczne na żołądek a wewnątrz po kilka kropli spirytusu kamforowego w lodowej wodzie znoszą często wymioty i omdlenie.

Te mniej więcej ogólne środki konieczne są w nagłych przypadkach cholery, a dalsze leczenie i przepisy w zachowaniu trudno mi podać, gdyż są one zależne od indywidualnych wypadków i objawów — a więc tem samem opisać ich ogólnie nie można.

Ze spokojem zupełnym, przygotowani na wszelkie wypadki, oczekujemy, co nam przyszłość przyniesie. Bez obawy o własne powodzenie, pospieszają księża i lekarze z pomocą do łóżka chorego, nigdy ich myśl zarażenia się od niesienia pomocy nie odstraszy. Tak wszyscy czynić powinni, chociaż niechaj za regułę służby, aby nigdy niepotrzebnie się nie narażać. Przedewszystkiem proszę o to, aby wszyscy gospodarze zwrócili uwagę znowu swoim i córkom, aby te niepotrzebnie nie schodziły się na bezcelowe narady do łóżka chorego, gdyż nie małego nam radzą a własne osoby i rodziny na niebezpieczeństwo wystawiają.

Cholera.

Hamburg, 14 września. (Zestawienie od 9 do 12 b. m.) Dnia 9 b. m. zachorowało 350, umarło 150; dnia 10 zachorowało 213, umarło 113; dnia 11 b. m. zachorowało 390, umarło 175; dnia 12 b. m. zachorowało 333, umarło 142.

Petersburg, 14 września. Do 20 sierpnia umarło w Rosyi na cholere 144,590 osób; z tego przypadku na sam Kaukaz 53,159 osób.

Hamburg, 14 września. Od wczoraj południa do dzisiaj południa zachorowały tu na cholere 344 osoby, umarło 148.

Hamburg, 14 września. Senat zażądał milion marek od rady miejskiej dla złagodzenia nędzy, która powstała wskutek cholery.

Hamburg, 14 września. Dr. Koch przybył tu dzisiaj.

Szczecin, 14 września. Wedle urzędowego doniesienia zachorowały tu na azjatycką cholere 2 osoby, z których jedna umarła.

Erfurt, 14 września. Dozorcyjni tutejszego lazaretu zachorowała wśród objawów cholery, lecz ma się już znacznie lepiej.

Głiwice, 14 września. Gospodarz Gorzakowski, który wczoraj zachorował wśród objawów cholery, umarł dzisiaj w nocy. Dotychczas nie wiadomo, czy to była cholera azjatycka.

Rotterdam, 14 września. Stwierdzono, że kapitan okrętu „Maas“ umarł na azjatycką cholere.

Amsterdam, 14 września. Pewien żołnierz zachorował na azjatycką cholere podczas marszu z Harderwerku do Eburga.

Hull, 14 września. Kapitan okrętu „Holderness“, który przybył tu z Kronstadt, oznajmia, że podczas podróży umarło dwóch jego marynarzy.

Brusela, 13 września. Z Meixdevant-Virton (w prowincji luksemburskiej) donoszą o kilku wypadkach cholery z rezultatem śmiertelnym.

Brusela, 14 września. Dzisiaj zachorowała jedna osoba na azjatycką cholere na przedmieściu Nenem.

Paryż, 14 września. W Paryżu i okolicy zachorowało wczoraj 59 osób, umarło 44.

Havre, 14 września. Wczoraj zachorowało tu 11 osób, umarło 7.

Nowy Jork, 15 września. Biuro Reutersa donosi, że stwierdzono 5 przypadków cholery w Nowym Jorku. Pierwszy przypadek wydarzył się dnia 6 b. m., a dopiero dzisiaj stwierdzono, że to jest azjatycka cholera.

Towarzystwa i Spółki.

Walne zebranie członków Towarzystwa Naukowej Pomocy imienia Karola Marcinkowskiego na powiat Ostrowski odbędzie się w niedzielę dnia 18 września w hotelu Kornobisa w Ostrowie o godzinie 8 wieczorem.

Kronika

miejskowa, prowincjonalna i zagraniczna.

Poznań, czwartek 15 września.

Uczmy dzieci nasze czytać i pisać po polsku!

* **Doniesienia urzędowe.** Król nadał: członkowi Izby panów Brzeskiemu z Jabłkowa w powiecie wargowickim król. order kor. III klasy; kupcowi Fryderykowi Thierichens w Berlinie król. order kor. IV klasy.

* Z Monako donoszą, że panna Armstrong przeżyła 250,000 dolarów, popełniła samobójstwo przez zastrzelenie, a dwóch nieznajomych, którzy się także zgrali, rzuciło się w morze. Słyszymy właśnie, że tego lata kilka osób z Poznania i Poznańskiego próbowało szczęścia w tej piekielnej jamie, naturalnie z ujemnym skutkiem. Jedną z nich nie pomogły nawet „obce“ podobno pieniądze, które wedle gusła kardiańskich „szczęście przyniosło“. A oddać trzeba zawczasu!

* **Dowiadujemy się**, że Misya w Jarocinie odłożoną została na czas późniejszy.

* Do „Germanii“ donoszą z Monasteru, że wyższy nauczyciel przy gimnazjum monasterskim, dr. Cybichowski został przesiedlony do Inowrocławia, tamtejszy zaś wyższy nauczyciel Brungert został powołany do gimnazjum w Coesfeld, a miejsce dr. Cybichowskiego w Monasterze zajmie w. nauczyciel Hupertz z Coesfeldu.

* **Pod tytułem** „Die Bedeutung der polnischen Bühne“ zamieściła dzisiejsza „Posener Ztg.“ wcale nie zły artykuł o polskim teatrze poznańskim, świadczący o dość gruntownej znajomości przedmiotu. Szkoda tylko, że artykuł kończy się denuncjacją obecnych polskich przedstawień teatralnych w Prusach Zachodnich, jako mających na celu wzmocnienie w tych stronach żywiołu polskiego, choć autor jego wie bardzo dobrze, że aktorzy nasi możemy konkurować żywot na prowincyi, tak w Księżstwie, jak w Prusach Zach. prowadzą jedynie dla... chleba!

* **Walne zebranie** Towarzystwa „Stella“ odbędzie się w sobotę dnia 17 b. m. o godzinie 9 wieczorem w lokalu p. Miśkiewicza przy Starym Ryńku. Na porządku obrad między innemi, sprawa obchodu rocznicy śmierci Adama Mickiewicza. Zarząd.

* **Nadzwyczajne walne zebranie** tutejszego Stowarzyszenia kupieckiego miało się odbyć onegdaj, ale nie odbyło się, ponieważ nie stawiła się odpowiednia liczba członków. Chciano rozprawić o zaprowadzeniu stałej procedury na targu zbożowym. Zarząd ma zastanowić się nad tem, jakby tę rzecz załatwić.

* **Patentowane korkowanie** butelek, zwłaszcza piwa, do którego używane bywają korki z porcelany, a gumowa obręczka, okazuje się bardzo niebezpieczną dla zdrowia, bo między gumową obręczką a porcelaną gromadzą i przechowują się zarazki chorób. Najlepsze zwyczajne korki, brane do każdego korkowania świeże i wygotowane.

* **Grono obywateli** miasta Poznania urzędują w Urbanowie, w niedzielę dnia 18 bm. zabawę ludową, na którą zaprasza wszystkich życiowych. Czysty dochód tej zabawy jest przeznaczony dla ubogich, zostających pod opieką Towarzystwa św. Wincentego a Paulo. Wstępne do osoby 25 fen.

Dybiński. Trawczyński. Zacharkiewicz. Stęszewski. Antkowiak. Dykierski. Maciejowski. Miszkiewicz II. Pielakowski. Pawlikowski I. Pawlikowski II. Tilmann. Tomczak. Wiśniewski.

* **Od dnia** dzisiejszego wolno w obwodach rejencyjnych, poznańskim i bydgoskim polować na zające i baczanie.

* **Dla myśliwych.** Nie wolno chodzić lub stawać na rowach szosowych, bo tego zakazuje ustawa łowiecka.

* **Krotoszyn, 14 września.** Tutejszy inspektor lazaretowy Wunsch pojechał 7 b. m. do Hamburga, aby tam użyć swego środka przeciw cholery. Nie uczynił jednak tego — dla braku czasu i powrócił do domu. W dodatku sam zachorował i jest pod opieką lekarską.

* **Gniezno, 14 września.** Zuchwał, kradzież popełnił tu onegdaj jakiś kobieta na dworcu. Gdy pewien podróżny wyszedł do bufetu, weszła do wagonu jakaś kobieta, obejrzała się i zabrała z sobą jego kuferek z papierami wartościowymi, gardrobą itp. Złodziejka zabrała z kufierka nieco rzeczy i porzuciła go na ulicy. Kuferek oddano właścicielowi, ale złodziejki nie schwyciono.

* **Inowrocław, 14 września.** Dnia 16 listopada r. b. o godzinie 10 zrana sprzedana będzie w tutejszym sądzie przez subhastę majątność Wielkie Opoki, mająca przeszło 348 hekt. obszaru.

* **W Raciborzu** ścięto onegdaj mordercę Klapsie, skazanego na śmierć za morderstwo.

* **W Gdańsku** miał się 5 i 6 października r. b. odbyć zjazd katolickich naczytelni zachodnio-pruskich. Odroczono go z powodu obawy przed cholere.

* **Dla Hamburga**, a właściwie dla ubogich i sierot zbierających składki. Niektóre pisma hamburskie przysyłają się Bismarckowi, aby też trząsnął sakiewką, ale inne znowu gazetę nie radzą tej apeliacji do Bismarcka, bo „on i tak nie da, gdyż on tylko do swych celów używał Hamburga, ale płacić za tę przysługę nie myśli“. A jednak dla kb. B. 1000 marek.

* **Sztuka i moda.** Przed magazynem gotowych ubiorów damskich w Monachium zatrzymała się karetka, z której wysiadła jakaś elegancka dama, o ile sędzić można było z akcentu — cudzoziemka i wszedłszy do sklepu, zaprosiła stojącą za kontnarem starszą pannę, czy może tutaj obstarłować sobie narzutkę podług obrazu. Starsza panna, sądząc, że nieznajoma mówi o zwykłych kolorowanych żurnalach, oświadczyła, że w zakładzie tym wykonywa się wszystko podług najnowszych wzorów. Wtedy dama owa, ku wielkiemu zdziwieniu sklepowej, zaproponowała jej, by się z nią udala na wystawę obrazów do pałacu kryształowego. Za chwilę rzecz się wyjaśniła. Elegancka ta pragnęła mieć taką narzutkę, w jaką była przybrana postać kobieca na obrazie zatytułowanym „Dama z rewolwerem“. Po wyjaśnieniu tem udano się do gmachu wystawy i tam przed rzeźbionym obrazem, wobec mnóstwa osób zwiedzających przybytek sztuki, ekscentryczna cudzoziemka odbyła naradę z modystką. Gdy zda-

rzeń to rozniósł się po mieście, narzutki podobne, zskawszy miano rewolwerowych, odrazu stały się bardzo modnymi w Monachium. Kronikarz pisma, z którego rzecz tę zaczerpnęliśmy, dodaje od siebie ironicznie, że gdyby na przyszłość wystaw obrazów w przedsiwnkach swych posiadały księżeczki z próbkami materyi na rozmaite stroje, to powodzenie ich pod względem frekwencyi przez damy byłoby zapewnionem.

Kalendarz.

W sobotę 17 września 5 ran. św. Franciszka.
W niedzielę 18 września św. Tomasza z Wilanowa.
W poniedziałek 19 września św. Januarego m.
W wtorek 20 września św. Eustachiusza m.
W środę 21 września św. Matusza apostoła.
W czwartek 22 września św. Maurycego m.
W piątek 23 września św. Tekli p. i m.

Wschód słońca o g. 5 m. 37.
Zachód o g. 6 m. 11.
Wschód słońca o g. 5 m. 39.
Zachód o g. 6 m. 8.
Wschód słońca o g. 5 m. 41.
Zachód o g. 6 m. 6.
Wschód słońca o g. 5 m. 42.
Zachód o g. 6 m. 4.
Wschód słońca o g. 5 m. 44.
Zachód o g. 6 m. 1.
Wschód słońca o g. 5 m. 46.
Zachód o g. 5 m. 59.
Wschód słońca o g. 5 m. 47.
Zachód o g. 5 m. 57.

Wiadomości literackie i artystyczne.

* **Biesiady Literackie**, ilustracyi warszawskiej, wyszedł z druku nr. 870 i zawiera: Z Warszawy. — Wbrow przekonaniu, powieść w pamiętniku przez N. M. (ciąg dalszy). — Instrumenty ludowe. — Obrazek grany (wiersz). — Ostatnie chwile Chopina w Warszawie. — Miłość Chopina. — Wiara Chopina. — Stanisław Moniuszko (szkie biograficzny). — Żelazowa Wola. — Dramat w Polsce przed wiekiem XIX. — Pogadanka. — Raptularz powszechny. — Miecz i dyplomacja. — Bezbożnik, powieść przez E. Caro (ciąg dalszy). — Listy polityczne. — Okruszyn. — Jak sobie radzić. — Ze skarba prawd. — Pogadanka. — Rolnictwo, przemysł, giełda. — Gazetka. — Przewodnik. — Post-scriptum. — Prace literackie. — Zabytki muzyczne.

Rysunki: Muzyka ludowa (rysunek J. Ryszkiewicza). — Instrumenty ludowe (rysunek E. Małyszczewskiego). — Żelazowa Wola: Dwór. — Szpaler grabowy. — Widok z ogrodu na Orly. — Dwór od strony ogrodu. — Młyn (podług fotografii A. Towańskiego). — Fryderyk Chopin. — Stanisław Moniuszko (rysunki K. Pillatego). — Chopin na łóżku śmierci (rysunek F. Kwiatkowskiego). — Instrumenty przechowane w klasztorze Jasnoogórskim. — Mikołaj Gomółka. — Przybory muzyczne ks. Józefa Poniatowskiego (rysunki E. Małyszczewskiego).

* **Dodatek powieściowy** zawiera „Czasy Stuartów“, powieść historyczną Edna Lyall, arkusz 3.

Przybyli do Poznania.

Poznań, 14 września.

LUZIŃSKIEGO HOTEL FRANCUZKI. Radoński z synem z Pawłowic, Krocker z żoną z Berlina, Modelski z rodziną z Kapielen, Sawiński z Czerniejewa, Raczyński z Stajkowa, Buokatzsch z Waldau.

KAMIENSKIEGO HOTEL BERLIŃSKI. Ks. proboszcz Jajłoszyński z Sokolnik, dr. Drobzycki z Wroniek, Zabłocki z żoną z Dąbrówki, Mechliński z Regalina, Wężyk z Rojowa, Thienel z Wrocławia.

Stan powietrza.

Dnia 14 września 1892 r., o 8 godzinie rano.

Stacya.	Barometr.	Wiatr.	Stan powietrza.	Term. Cels.
Mulagmore . . .	762	Pd.Z.	2 pochmurno	10
Aberdeen . . .	759	Pd.Z.	2 zachm.	12
Christiansund . .	763	Z.Pd.Z.	7 deszcz	9
Kopenhaga . . .	757	Z.Pd.Z.	3 deszcz	15
Sztokholm . . .	751	Pd.Z.	2 zachm.	15
Haparanda . . .	742	Pd.Pd.Z.	6 deszcz	11
Petersburg . . .	—	—	—	—
Moskwa . . .	768	Z.Pm.Z.	1 bez chmur	8
Kork, Queenst . .	766	Zm.Z.	2 zachm.	12
Cherbourg . . .	766	Pm.Z.	3 pogodnie	14
Halder . . .	764	Pm.Z.	4 bez chmur	14
Syit . . .	760	Pm.Z.	1 zachm.	13
Hamburg . . .	761	Z.Pm.Z.	2 zachm.	15
Swinoujście . . .	760	Pm.Z.	3 zachm.	15
Nowyport . . .	759	Z.	3 bez chmur	17
Klajpeda . . .	758	Pd.	3 zachm.	16
Paryż . . .	762	Pd.Z.	2 zachm.	12
Monaster . . .	762	Pd.Z.	1 zachm.	12
Kalsruhe . . .	764	Pd.Z.	4 pogodnie	15
Wiesbaden . . .	763	Pd.W.	2 pochmurno	17
Monachium . . .	765	Pd.Z.	4 bez chmur	16
Kamienica . . .	763	Pd.Z.	2 pogodnie	17
Berlin . . .	762	Pd.Z.	1 pochmurno	17
Wiedeń . . .	765	spokojnie.	pół zachm.	17
Wrocław . . .	763	Pd.Z.	1 pogodnie	18
Ile d'Aix . . .	764	Pm.W.	3 zachm.	15
Nizza . . .	765	W.	1 bez chmur	20
Tryest . . .	766	—	spokojnie. bez chmur	23

Pogład na stan powietrza.

Barometryczne minimum, które wczoraj spoczywało ponad Morzem północnem, posunęło się w kierunku północno-wschodnim do północnej Skandynawii. Najsilniejszy nacisk atmosfery jest ponad Kanalem i w środkowej Rosyi. W południowych okolicach Morza północnego jest wiatr zachodni i północno-zachodni. Pod wpływem tych wiatrów znacznie się obniżyła temperatura. W Niemczech, przy słabym prądzie wiatru jest powietrze na północy i południu pogodne i ciepłe, w północno-zachodnich okolicach jest ono natomiast ponure przy prawie normalnych stosunkach temperatury, w północno-zachodniej części Niemiec spadły miejscami deszcze. Górne warstwy chmur mają w Niemczech zachodni i południowo-zachodni kierunek.

Spostrzeżenia meteorologiczne w Poznaniu w wrześniu.

Data i godzina.	Barometr.	Wiatr.	Stan powietrza.	Temp. w Cel.
14. Po połn. 2	756.4	PdPdZ. lekki	pogodnie	+24.1
14. Wiecz. 9	758.6	Pm. lekki	pogodnie	+17.1
15. Rano 7	751.3	PdZ. lekki	bez chmur	+13.0

1) Wczorasz błyskawica w dali na zachodzie.

Dnia 14 września maksimum ciepła +24.8° Cel.

14 minimum „ +13.2° „

Gospodarstwo, handel i przemysł.

(K) **Poznań, 15 września.** — (Sprawozdanie giełdowe). Stan powietrza: pięknie. Okowita: stale. Cena wypowiedz. — Wypowiedziano — w miejscu (bez beczki) tw. opoda. 50-ta 55,60 mk. 70-ta 55,80 mk. 70-ta —, 70-ta —, 70-ta —, m., maj 50-ta —, m., 70-ta —, m. (Sprawozdanie giełdowe). Okowita (z beczką) za 100 litr. 10,000% Tralles. Wypowiedziano —, litrów. Cena wypowiedziano —, mrk.

w miejscu bez beczki 50-ta —, m., 70-ta 35,70 m., w miejscu 50-ta —, m., 70-ta —, mrk.

Bydgoszcz, 14 września 1892.

Pszemica nom., stara —, mrk., nowa 145,— do 155 mk.

Zyto według jakości 123—133 mrk.

Jęczmień według jakości 120—135 mrk., dla browarów 136—140.

Owies 125—135 m.

Groch na paszę 130—140 m., wrzący 141—160 m.

Wrocław, 14 września 1892 r.

Zyto (za 1000 funt.) —, wypowiedziano —, cent. Cena wypowiedziano —, m., na wrześniu 145,00 żąd., wrześniopadziernik 145,00 żąd.

Okowita za 100 litr. a 100% —, excl. 50 i 70 mrk. podatku konsum., —, wypowiedziano —, litr. uplyn. wypowiedzenie —, m., na wrześniu (50-ta) 55,30 żąd., (70-ta) 55,30, wrześniopadziernik 55,30 żąd., listopad-grudzień —, żąd.

Cena wypowiedziano na dzień 14 września: żyto 145,00 mk., pszenica —, mrk., owies 136,00 mrk., rzep —, mrk., olej rzepiowy 49,00 mrk. — Cena wypowiedz. okowity (excl. 50 mrk. podat. konsumcyjnego) dnia 14 września: (50-ta) 55,30 mrk., (70-ta) 55,30 mrk.

Postanowienia miejskiej deputacyi targów.	Za 100 kilogramów							
	ciężki naj-wyż.	ciężki naj-niż.	średni naj-wyż.	średni naj-niż.	lekki naj-wyż.	lekki naj-niż.	ciężki naj-wyż.	ciężki naj-niż.
Pszemica biała	16,00	15,80	15,60	15,00	14,00	13,50	—	—
Pszemica żółta	15,90	15,70	15,50	14,90	13,90	13,40	—	—
Zyto	14,70	14,40	14,20	13,90	13,60	13,40	—	—
Jęczmień	15,00	14,50	14,10	13,80	13,10	12,10	—	—
Owies	13,60	13,40	13,20	12,80	12,30	11,80	—	—
Groch	18,00	17,00	16,50	16,00	15,00	14,00	—	—

Postanowienia komisyi handlowej.		TOWAR			
		piękny	średni	połedni	
Rzep	100 klgr.	20	40	19	40
Rzepik zimowy	—	19	80	18	90
Siemię lniane	—	—	—	—	—

Bydgoszcz, 14 września 1892

Pszemica stale, za 1000 klgr. w miejscu 145—154 m., na wrześniopadzi. 155,00 pld., na kwiecień-maj 162,50 pld.

Zyto wyższe, za 1000 klgr. w miejscu 133—141 mrk., na wrześniopadzi. 144,00 pld., na kwiecień-maj 149,00 pld.

Owies za 1000 klgr. w miejscu 133—138 mrk.

Okowita słabsza, za 10,000 litr.-prot. w miejscu bez beczki 70-ta 34,0 pld., na wrześniu 70-ta 34,0 nom., wrześniopadzi. 34,0 nom., kwiecień-maj 33,5 nom.

Magdeburg, 14 września. — Cukier siarny excl. worka 92% —, cukier siarny excl. 88% —, cuk. siarny excl. 75% Rendem. —, drugi produkt excl. 75% Rendem. 14,50. Usposobienie: spok. f. Rafinada chlebowa 28,00. f. Rafinada chlebowa II —, mielenia rafin. z beczką 28,25. miel. Mels I z beczką 27,00. Stale. — Cukier surowy I. Produkt tranżito z statku Hamburg za wrześniopadzi. 13,50 — pld., 13,55 — żąd., październik 13,17 1/2 pld., 13,20 — żąd., listopad-grudzień 13,05 — pld., 13,10 — żąd., styczeń-marzec 13,30 pld., 13,35 żąd. Słabszy. Obrót tygodniowy w cukrze surowym —, ckr.

Hamburg, 14 września. — Okowita bez in. za wrześniopadziernik 23 — żąd., październik-listopad 23 1/2 żąd., listopad-grudzień 23 1/2 żąd., kwiecień 23 1/2 żąd. — Kawa good average Santos za wrześniopadzi. 67 1/4, za grudzień 67 1/4, za marzec 67 1/4, za maj 67 —. Usposobienie: potw. Obrót —, miechów.

(Nadesłano.)

FABRYKA papierosów i tureckich tytoni (1093) „VULKAN“

I. F. J. KOMEDZIŃSKI W DREZNIE, zwraca Szanownym Amatorom łaskawą uwagę na swoje papierosy i tureckie tytonie, które w wszystkich główniejszych od innych handlach są do nabycia. Ceny nader umiarkowane.

Sztutgart, 5 sierpnia. (Powszechnie niemieckie towarzystwo zabezpieczeń). W miesiącu sierpniu 1892 zameldowano 512 niebezpiecznych przypadków z powodu okaleczenia. W liczbie tej nastąpiła w 1 przypadku

Loterya. (Bez gwarancji.) Trzecia klasa 187 król. pruskiej loteryi.

(3) Berlin, dnia 13 września 1902.

(Numer, przy którym wygrana nieoznaczona w nawiasach, wygrywa 155 marek.)

214 52 75 358 92 618 24 778 87 1283 120 313 52 492 93 556
444 739 91 808 31 42 94 990 2491 545 46 71 752 803 47 79 3006 15
21 711 50 61 2001 479 550 765 924 4031 108 19 77 262 338 75
88 406 61 740 71 7 551 94 129 240 29 320 44 6 98 2001 416 95
641 77 809 992 0045 76 210 59 361 63 620 27 64 71 732 61 65 81 814
7002 63 490 682 778 99 971 9000 61 182 251 432 67 803 42 86 89 659
2001 752 0 70 1 6 203 36 307 436 517 53 2001 99 848 70 72 919 34 1083
10114 89 381 53 58 435 56 500 610 21 55 954 92 11196 230 318
419 650 95 829 300 975 12091 117 2001 38 70 225 41 329 2 483
681 93 800 47 964 13028 34 233 78 315 99 484 541 76 677 736 3 896
904 47 14033 63 198 804 511 62 611 852 80 15073 127 302 75 550
75 89 920 16233 547 76 521 692 708 930 17019 2001 56 61 65 219
432 96 417 23 549 96 3 782 21 81 18 01 62 77 2001 169 76 237 52
97 542 56 779 819 45 944 19027 32 106 457 607 734 53

20017 34 43 131 75 204 467 621 48 68 764 912 21149 79 265 821
613 64 79 705 853 22000 86 120 240 508 2001 58 61 633 722 821
23017 56 106 274 75 513 29 621 81 93 989 24083 243 421 515 2001
37 74 989 55255 56 304 851 701 907 24 26243 82 312 37 709 930
63 75 27025 32 7 271 67 46 56 53 837 29 44 965 28800 102 81 302
91 81 22 542 196 709 997 2001 29105 24 256 80 402 28 95 620 634 72
757 941

80068 546 265 384 92 833 31011 185 555 79 863 70 96 32034 124
243 50 91 92 346 69 426 44 55 99 045 96 619 730 300 38 830 931
33361 740 711 7 551 94 129 240 29 320 44 6 98 2001 416 95
734 58 925 35014 82 116 225 635 716 71 36149 289 332 448 541 55
614 15 76 785 92 3001 37666 219 24 317 55 528 665 67 99 775 819
64 2001 84 903 34069 116 280 304 423 835 2001 894 672 82 816 26
39030 52 157 256 2001 527 46 72 59 749 76 87 85

42039 60 79 312 618 56 713 806 34 717 112 60 713 20 99
42008 159 254 334 2001 37 71 451 689 972 74 43087 120 188 21
2001 387 457 706 2001 886 924 25 65 14009 75 124 335 503 67 7
41 777 803 31 72 966 45187 249 318 26 445 86 655 749 40004 181
18 90 130 245 88 316 81 408 99 335 57 77 627 837 84 908 201 50150
99 983 480 62 263 71 84 313 49 432 541 97 64 7 6 87 83 42 49112
22 86 97 260 421 35 75 656 94 659 815 25 84

50013 70 288 91 359 527 625 51 710 2001 15 84 51064 116
364 768 59 830 52038 134 462 891 53159 65 6 269 344 467 583
617 33 997 54092 65 70 250 454 537 698 39 835 67 70 55007 15
18 90 130 245 88 316 81 408 99 335 57 77 627 837 84 908 201 50150
228 647 807 12 955 57066 78 209 537 83 445 834 31 708 94 903 65
58034 89 100 70 393 553 610 895 906 66 8 50233 303 57 445 953
97 677 827

60025 310 412 94 618 56 713 806 34 717 112 60 713 20 99
24 90 130 245 88 316 81 408 99 335 57 77 627 837 84 908 201 50150
874 99 46 66 63057 122 803 23 64085 172 488 649 714 50 57 820
87 05098 136 500 56 77 215 42 381 484 528 59 63 780 812 25 60003
218 73 495 533 74 783 867 90 67202 103 287 65 491 501 23 56
65111 245 414 514 774 12001 87 932 69009 119 45 52 83 240 363
612 56 903

70014 18 42 87 105 54 70 75 362 71 37 95 71001 221 342 65
463 69 454 2001 684 861 926 93 72024 114 33 245 58 63 468 802 97
903 91 700 711 403 81 321 542 946 74191 225 317 36 89 447 48 83 81
617 24 53 25211 25 38 53 321 54 55 611 47 760 811 76295 308 498
663 727 1 120 149 51 77093 162 5001 251 66 72 2001 89 70 418 228
32 51 71 763 897 78022 33 222 350 405 35 95 517 85 716 62 81
916 36 7 072 216 27 19 5001 449 950 16 65 634 708 55 94 829 56909
8001 81 223 305 458 552 87 677 913 14005 7 659 703 3 87
82052 357 418 57 621 61 717 97 933 49 83051 79 916 433 603 724
41 63 818 19 54 950 44006 241 326 483 532 682 745 84 55037 176 97
247 314 99 428 200 18 814 72 910 5001 86241 392 46 504 674 81 89
740 804 39 963 87396 422 88 583 606 31 835 4 88021 233 55 92
321 90 630 725 35 70 80 916 59 89110 28 40 205 308 406 45 64 513
602 25 736 912 16 43

90236 629 714 875 950 65 75 91200 45 137 365 480 6 3 4 58 5001
65 740 50 66 936 72 92088 165 286 312 495 582 98 3001 814 32 2001

(4) (Popołudniowe ciągnięcie)

(Numer, przy którym wygrana nieoznaczona w nawiasach, wygrywa 155 marek.)

151 63 238 333 34 86 631 90012 177 379 369 405 97 547 620 12001
90 938 84 97083 242 4 515 515 675 734 62 74 872 99 808 96 98 919
90 114 23 63 256 313 544 96 628 34 91 730 851 54 914 90054 36 154
311 70 514 670 81 736 835 43 61 921 32

100059 131 267 431 591 629 569 911 53 92 94 101015 239 445 47
531 651 87 741 81 133 102115 239 445 47 535 57 810 101020 80 318
104061 160 200 306 368 99 481 507 92 715 65 810 101020 80 318
98 449 647 709 899 994 105075 177 486 96 576 610 836 903 6 33
3001 106 38 65 173 232 303 77 448 561 851 107072 171 244 98 99
310 84 12 0 438 91 602 20 27 707 93 895 108023 54 112 57 212 22
67 63 314 621 707 109036 39 41 138 313 21 43 58 543 714 29 51 72

110072 551 99 854 93 97 111128 217 311 427 35 62 628 724 27
97 112040 154 206 316 41 56 460 73 683 729 90 879 918 113236 315
419 32 57 020 2001 56 817 44 983 114097 115 201 71 83 411 65 72
5001 53 2001 81 752 903 20 115083 286 3001 84 479 83 635 116001
101 329 430 72 575 634 63 83 117065 113 255 355 408 537 90 611 76
67 63 314 621 707 109036 39 41 138 313 21 43 58 543 714 29 51 72

110159 237 367 414 15 706 78 82 849 902 25

120000 108 244 319 520 760 809 82 87 934 71 121038 66 73 140
55 272 341 906 122169 84 321 420 71 512 677 790 92 123037 121
21 475 749 83 90 964 124023 43 69 183 219 311 72 83 411 65 72
506 446 890 940 42 125001 11 613 52 789 803 937 123082 273 444
684 2001 789 988 127033 92 104 305 469 606 716 3001 47 68 96
128026 63 153 256 357 485 605 2001 83 832 88 922 79 123032 39 62
113 241 42 330 450 553 84 644 702 72 98 928

130068 165 243 326 34 628 304 91 2001 777 827 96 971 73
131133 303 2001 46 300 350 441 47 648 677 896 51 76 96 5001
132159 910 486 606 663 743 940 57 133124 64 92 404 688 760
839 953 1384 62 137 2001 204 11 14 2001 53 951 135069 158 76
300 3 596 748 49 858 136257 73 301 2001 443 56 845 137081 64
351 445 77 571 789 974 138089 90 187 259 361 437 647 704 838 66
139071 110 210 81 92 97 301 21 415 789 963

140001 103 59 2001 216 885 604 21 64 734 37 141112 223
61 304 30 64 2001 473 512 68 63 44 4 838 997 142187 250 494 98
618 80 715 79 832 94 143161 296 327 80 99 437 73 75 90 642
66 638 43 79 712 962 144088 300 214 2001 16 75 408 26 529 65 89
689 707 830 145121 240 349 538 841 999 92 146008 141 94 227 42
328 59 97 74 51 204 698 838 11 147070 341 6 125 50 807 808
39 145136 216 575 407 48 149022 113 58 300 21 908 454 514 50 615
768 93 851 83

150127 35 39 41 426 513 773 943 151105 274 342 490 521 77 684
705 15 951 88 152343 45 413 22 51 513 25 609 722 77 847 96 861
153178 97 810 28 839 319 938 154026 109 45 48 75 274 399 424 691
2001 94 732 892 155233 41 314 466 556 98 731 865 156177 560 73
157020 192 394 413 005 823 303 903 82 158114 327 49 407 90 2001
587 714 42 74 823 56 903 93 159041 249 391 402 14 531 612 18
883 946

160060 72 143 532 803 24 67 995 161031 204 314 75 549 97 600
44 793 160218 414 18 87 581 716 838 163085 300 108 59 68 222
61 327 55 76 507 50 76 3001 88 672 844 905 2001 11 23 62 164077
75 103 16 294 15 25 28 72 149 64 70 66 811 2001 32 5 92 990
101 518 62 267 328 1001 692 728 53 859 948 170602 169 70 79 82 350
497 521 712 841 909 68 70 177106 65 78 223 318 2001 58 70 470
507 644 98 719 16 872 913 98 178179 346 48 587 747 800 3 170077
100 3 391 382 500 71 769 958 69 87

180011 15 30 71 77 356 431 634 798 99 829 83 902 181041 44 91
451 504 73 182029 33 136 432 733 47 873 188016 35 43 176 83 207
42 374 99 956 88 184038 143 66 2001 374 3001 420 65 93 736 818
185003 108 310 405 24 515 2001 651 73 731 43 67 79 98 911
186001 51 139 211 62 98 421 22 41 92 625 929 1870 37 87 206
428 97 820 2001 714 18 63 842 91 979 188030 77 78 138 223 38 3001
386 745 93 86 180221 438 91 528 97 607 712 812 14 8 927 31 83

Powroćcielem. Mallachow.

lekarz-dentysta. (400)

Książeczka pod tytułem
Modlitwy
w czasie zarazy
aprobowana przez Władzę Du-
chowną, jest do nabycia w **Dru-
karniach Kuryera Poznańskiego**
i w tutejszych księgarniach.
Cena 20 fen. (418)

Aukcja koni.

W piątek dn. 16 września
r. b. o godz. 11 przed południem
sprzedanych zostanie droga lotery-
cy w ujeżdżalni oficerskiej
przy Berlińskiej bramie
w Poznaniu 5 ogierów z
poznanijskiej stadniny kra-
jowej. (370)

Ogierzy te można oglądać tegoż
dnia przed południem w G. Müllera
hotelu „Altes deutsches Haus.”
Sieraków, d. 5 września 1902.

von Nathusius,
rotmistrz poznański i dyrektor stadniny.

Niezawodny Rezultat!
Kto chce dobrą sukienkę
lub kto chce dobrą kupkę
ten niech się tylko z zaimięciem
Agnieszki LICHTA w Poznaniu
Zaimięcie Lichta
Szyba, somianna, wyszycie, usługa
dla sprzedawczyń i krawczyń
Najlepszego

Zmieniając pomieszczenie przyjąć
możemy
Kilka pensyonarek
na warunkach przystępnych, zape-
wniając prawdziwą sumienną opiekę
i pomoc w naukach. Fortepian
w domu.
K. i M. Bibrowicz
Strzałowa ul. 5, I p.

HEYDUCKI & ECHSTAEDT

Poznań — Bazar

połączamy po bardzo niskich cenach:

Płaszczki, dolmany i kabaty
Materie jedwabne i wełniane
Suknie odpasowane
Barochany kolorowe
Neglige
Ponczochy i skarpety
Koszule damskie i męskie
Piłtina śląskie, bielefeldzkie i herrn-
hutskie

Artykuły kościelne

Kapy i ornaty
Baldachimy i chorągwie
Alby, komże i wszelka bielizna

Materie złoto i srebrnolite
Materie jedwabne i wełniane
Dywany we wszystkich wielk. i gat.

Za redakcją odpowiedzialny Masław Zmorski z Poznania. — Nakładem i czcionkami Drukarni Kuryera Poznańskiego.

Dziesięć wskazówek przeciwocholerycznych.

Wydął dr. Ign. Zielewicz,
lekarz dyrygujący w Zakładzie Sióstr Miłosierdzia w Poznaniu.

Cena za egzemplarz 10 fen.,
50 egz. 3,75 mk. z przesyłką, 100 egz. 5,50 mk. z przesyłką.

Odwrotną pocztą wysyła
Drukarnia Kuryera Poznańskiego.

Szanownej Publiczności miasta Poznania i okolicy do-
noszę jak najprzejmiej, iż z dniem 1 lipca r. b. wystąpiłem
ze „Spółki Zjednoczonych Stolarzy“ i urządziłem

magazyn mebli

w domu własnym na Chwaliszewie 41.

Dostarczam kompletne meble do urzędzeń
pokoi tak jak dotąd.

Skład ten jednakże przenoszę od 1-go października na
ul. Podgórną nr. 8, o czem w swoim czasie nowe na-
stąpi doniesienie.

Z uszanowaniem
J. Krakowski, mistrz stolarski.

S. DEMEL

W Poznaniu, plac Piotra 3

połącza własne wyroby:

Koszulki i trykoty z wełny i bawełny.
Kamizelki i kaftany włóczkowe (także dla panienek i chłopców).
Ponczochy i szkarpetki z podwójną piętą i czubkiem.
Spodnie, także wszelkie wełny i bawełny.
Sukienki modne i ubrania dla chłopców w wielkim wyborze.
Szanownemu Duchowieństwu polecam specjalnie cie-
pie kaftany, szkarpetki i koszulki zdrowia.

J. Rauhuta

Magazyn modnej garderoby męskiej

na ubranie,

paletoty i spodnie

na porę Jesienną i zimową. (379)

Wapno

do budowy najlepsze szlaskie po 44 fen. za cent. dostarczam

do wszystkich stacji kolejowych i proszę o łaskawe zlecenia

W. Trampeczyński, Nakło.

Koryta glazurowane dla bydła, koni i trzody,
Rury polowane na mosty i przepusty,
Tekstury smołowe, smoła, asfalt,
Flisy na posadzki do kościołów i sieni,
Stopnie granitowe, polecają (173)

S. MICHAŁSKI i SP.,

Wilhelmowska ulica 21

naprzeciwko Hotelu Francuzkiego.

do budowy najlepsze szlaskie po 44 fen. za cent. dostarczam

do wszystkich stacji kolejowych i proszę o łaskawe zlecenia

W. Trampeczyński, Nakło.

Koryta glazurowane dla bydła, koni i trzody,
Rury polowane na mosty i przepusty,
Tekstury smołowe, smoła, asfalt,
Flisy na posadzki do kościołów i sieni,
Stopnie granitowe, polecają (173)

S. MICHAŁSKI i SP.,

Wilhelmowska ulica 21

naprzeciwko Hotelu Francuzkiego.

Fabryka H. Cegielskiego w Poznaniu

połącza do wybierania kartofli

Kartoflarki systemu hr. Münstera poprawne,

Koła siatkowe Gutowskiego do tychże lub

Kosze żelazne najnowszej konstrukcji do

oddzielania ziemi,

po cenach najumiarkowańszych.

Również poleca też fabryka (401)

Potrząsacze patentowane Schloera do na-
wozów tak suchych jak wilgotnych, które
przewyższają wszelkie inne systemy.

Jako też i wszelkie inne maszyny i narzędzia do
gospodarstwa potrzebne.

Katalogi ilustrowane i cenniki franko.

Szanownej mej Klienteli donoszę uprzejmie, że
przeniosłam mój (386)

Magazyn konfekcji damskiej

z Sgo Marcina 64 pod Nr. 62 przy tejże ulicy.

Melania Mann.

Kartoflarki Münstera

najnowszej konstrukcji, stalowe, odznaczone srebrnym meda-
lem w roku bieżącym na próbach kartoflerek p. Kostrzyn-
nem, polecają po bardzo niskich cenach. (37